

Millenniumi Emlékérmét kapott Sóti Mucsi Anna

Az Országos Széchényi Könyvtár munkatársa, Sóti Mucsi Anna – napi periodikafeldolgozó munkája mellett – 1996 óta foglalkozik a *Jó Pajtás* című vajdasági magyar gyermeklap repertóriumával.

Ez a kiadvány 2001-ben ünnepelte 55. „születésnapját”. 1947. január 1-jén indult Újvidéken, *Pionírújság* címen, 1958. szeptember 12-étől pedig *Jó Pajtás*ként kapják kézhez a vajdasági, horvátországi, szlovéniai és más, magyarul területek gyermekei.

A szerkesztő szándéka az volt, hogy a lap összefogja a magyar gyerekeket, fenntartsa és erősítse magyarságtudatukat, megismertesse őket a magyar irodalommal. A gyerekeken keresztül kapcsolatot teremtett és ezt a kapcsolatot folyamatosan építi a lap az anyaországgal is. Nem csak nívós újságot olvashatnak a magyar gyerekek, de tevékeny részesei is a *Jó Pajtás*nak, amely rendszeresen közli verseiket, novelláikat, tudósításaikat.

Sóti Anna is gyermektudósítója volt annak idején a *Jó Pajtás*nak, s ez a kapcsolat később sem szakadt meg, sőt, családi kapcsolattá is fejlődött. Mucsi József, későbbi apósa 21 évig volt a lap főszerkesztője, Mucsi Géza pedig, aki Anna férje lett, sporttudósítóként dolgozott ugyanott.

A *Jó Pajtás* 2001. december 20-ai számában a lap jelenlegi és valamikori szerkesztői, munkatársai írják le gondolataikat. A lap céljának alábbi megfogal-

mazása Sóti Mucsi Anna visszaemlékezéséből való:

„Legfőbb célja az olvasóvá nevelés, ugyanakkor a lap a vajdasági magyar értelmiség felnevelésének az eszköze: írókat, újságírókat, művészeket nevelt ki, felkutatta az új tehetségeket. Tudományos, ismeretterjesztő, irodalmi, szórakoztató és egyéb feladatain túl alkotóműhely volt, kísérletezésre, szárnypróbálgatásra adott lehetőséget.

Dokumentuma ez az újság egy időszak és egy terület magyarságának.”

Érthető, hogy Sóti Mucsi Anna az Országos Széchényi Könyvtár munkatársaként kutatási témájaként a *Jó Pajtás* feltárását választotta. Kutatási elképzeléseiről egy rövid idézet:

„A lap szépirodalmi anyagát az egyes művek esztétikai értékétől függetlenül, a teljesség igényével veszem számba, ezért nyilvántartásba kerül az összes, gyermekek által írt, akár nyúl-farknyi vers is. Nemcsak a magyarországi irodalmi alkotások felsorakoztatása a célom, hanem főleg a Vajdaságban megjelent, a kiadványban publikált alkotások bemutatása, feltárása. ... Az átvétel más lapból, vagyis az ollózott anyag nem mindig eredeti vagy hiteles fordítás, hanem legtöbbször a szerkesztőség által átdolgozott forma. Válogatva ez is helyet kap a cikkgyűjteményben, így kiderül, hogy kiről, miről, mikor, mi jelent meg a *Jó Pajtás*ban egy adott korszakban.”

Sóti Mucsi Anna kutatómunkáját a Magyar Millennium Kormánybiztosa által adományozott Millenniumi Emlékérmel és emléklappal köszönte meg a *Jó Pajtás* szerkesztőség-

ge, a kitüntetés átadására 2001. december 22-én került sor Újvidéken, a Forum Klubban. Kollégáinknak ezúton is gratulálunk, és további sikeres munkát kívánunk! (*Nagy Anikó*)

Új évre erőt adó napok 2001-ben

Csodálatos élményekben volt részem. Szavakban nehéz leírni az eseményeket, mégis megpróbálom megosztani örömet az olvasóval.

1. Most egy éve *Szatmárcsekén* vettem részt a sok értékes, önzetlen munka eredményeként megtartott ünnepélyen, a magyar kultúra napján. Az irodalmat bőven idéző előadásokat a tömött templomban figyeltük, majd megkoszorúztuk a kopjafák erdejében a Kölcsey-emlékművet. A Himnuszon kívül elhangzott egy régen gyűjtött, ma már a könyvtárakban őrzött kottából megtanulható, ősi ének. Délben a múzeumban olvashattuk a kiállított könyvekkel kapcsolatos írásokat, hallgathattuk az ismertetést Szatmárcseke kincseiről. Olvasásra, gondolkodásra, helytörténeti ismereteink fejlesztésére indítottak a nap eseményei.

2. Egy februári napra négy hónapig készültem. A 11–12. évfolyamosok részére akkor volt először országos könyvtárhasználati verseny. A nyíregyházi Kölcsey Gimnázium hirdette és rendezte meg. A verseny felelőse, *Zsoldos Jánosné* könyvtárostánár a tőle megszokott pontossággal, tényszerűen számolt be a Könyvtárhasználat című lapban. Kiegészítésként elmondható: tanuló, tanárok erőt adó emlékek tértek haza.

3. A nyíregyházi gimnázium igazgatójának, valamint Zsoldosnének és kollégáinak segítségével elért eredmény arra indította a jelenlevő *Benkő Ilnát*, a Kiss Árpád Országos Közoktatási Szolgáltató Intézmény munkatársát, hogy az országos Bod Péter verseny keretében javasolja a 11–12. évfolyam szerepeltetését. Öröm! Az ideai tanévre az Oktatási Minisztérium meghirdette a 11–12. évfolyamosok kategóriáját is, amire évek óta vártam.

4. Aki eljött Felsőcsernátonba, Bod Péter szülőfalujába a nyári tudományos konferenciára, ahol Bod Péter szobrát is felavattuk, egy életre megtanulhatta, hogyan lehet emelkedetten, derűvel, az ősök és a megjelent nagy tudású professzorok iránti méltó tisztelet megadásával ünnepelni. Az alsócsernátoni múzeumban a sokunk által jól ismert *Haszmann fivérek* kalauzoltak igényesen válogatott, világos, szép magyar mondatokkal. Sokunk számára felejtethetlenné azok a csernátoni napok.

5. Három évtizeddel ezelőtt született meg bennem az a vágy, hogy még egyszer lássam a svájci Matterhorn csúcsát Zermattból, ahol akkor a kolléganőmmel tettünk egy hátizsákos túrát. Most már csoporttal, a pécsi földrajz tanszék hallgatóival indultam útnak egy vándorsátortábor keretében. A napi sátorfelverés, a havasok, a természeti szépségekben bővelkedő túrák mellett élményt jelentett a hallgatók, a vezető tanár olvasottsága, az egymás olvasási igényének fokozása a több kilométeres gyalogutakon. Az autóbuszban nap mint nap más folyóiratot, szakkönyvet és

szépirodalmat láttam útitársaim kezében a térkép mellett. Az út végén irodalmi élményekkel is gazdagabban tértünk haza. Rendkívüli helyzetben is találunk olvasó közösségeket!

6. Ősszel több iskolába kaptam meghívást. Kérem a nem iskolában dolgozókat, vegyék észre az arra érdemeseket az iskolai könyvtárakban. Most négy helyet szeretnék megemlíteni. Ismerjék meg *Mészáros Sándort* Nagykanizsán, figyeljék meg, milyen elvégezhetetlennek látszó munkát végez derűvel, nyugalommal, következetességgel.

Aki Heves megyében jár, látogasson el a könyvtárpedagógiai műhelyek egyik fellegvárába, a *hatvani Kodály Zoltán Általános Iskolába*. A fenntartó, az igazgató, a tantestület és sok diák egy emberként örült azon a könyvtárátadáson, ahol *Melykóné Tőzsér Judit* álmainak megvalósulását láttuk.

Fedezzék fel az *aszódi gimnázium könyvtárát* és *Koncz István* kollégát.

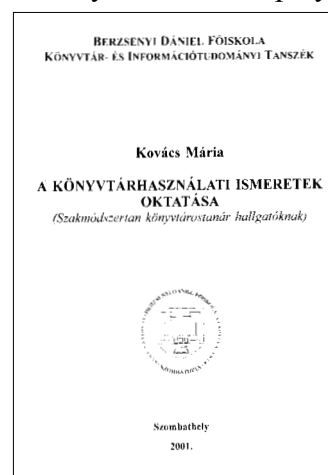
Végezetül a csodák egyikéről csak annyit: aki látni akarja, hazámban milyen iskolai könyvtár létesül csendes, szívós munkával, térjen be a budapesti *Eötvös gimnáziumba*. Amikor *Jobbágy Károly*, a korábbi könyvtárostánár emléktáblájának leleplezésekor beléptem a könyvtárba, amelyet 1965 óta ismertem, az újjávarázsolt területen nem találtam szavakat. Aki teheti, fogadja el Doba igazgató úr hívását, tekintse meg napjaink kis csodáját, ismerkedjék meg a könyvtárostánárral.

Minden nagyszerű volt szerintem? Akik kapcsolatban voltak velem 2001-ben vagy olvas-

ták soraimat, azok tudják, hogy nem. A megoldandó kérdésekre igyekeztem felhívni a figyelmet év közben. (Nyomasztóan hatott például egy kolléganő vidékről jött levele, melyet ezzel a két mondattal fejezett be: „Az állományunk kezdetben megfelelően alakult, majd a városi könyvtár »bekebelezte«. Így gyakorlatilag megszűnt.”)

Azonban az erőt adó napok közül válogatva egyre több jut eszembe, melyekről írni már nem tudok, kivéve egyet.

7. Hetedikként a Szombathelyről érkezett módszertant említtem. Kovács Mária *A könyvtárhasználati ismeretek oktatása* című, hallgatóknak szánt szakmódszertana számomra ünnepi ajándékot jelentett. Ez a mű végre már szakképzett hallgatók részére készült. Létevel is azt bizonyítja: van könyvtárostánári pálya, a

hallgatók egy részét a könyvtárostánári szakmódszertan el-sajátítására is fel kell készíteni.

2002-ben várom, hogy egyik új ajándékként jelenjék meg a téma folytatása: az ismeretek oktatása mellett a használatra nevelés kérdéseinek részletezése.

Hogy szaporodjanak az idén is az erőt adó napok.

Ugrin Gáborné
ny. könyvtárostánár